

Întrebări și răspunsuri în cadrul emisiunii „Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”, Postul de radio al Mitropoliei de Limasol, 11 Aprilie 2020 (partea a doua)

Mitropolitul Athanasie: Vă mulțumim foarte mult, Gheronda, pentru aceste frumoase lucruri ce ni le-ați spus din experiența voastră. Și cred că frații noștri sunt deja surprinși cu totul de surpriza pe care o au. Dar o să vă mai obosim pentru că deja ascultătorii noștri așteaptă la telefon. Gheronda, o să-i ascultați și o să le spuneți ce vă luminează Dumnezeu.

Întrebare: Binecuvântați, Gheronda. Sunt Kiriakos Hatjis. Este bucuria mea să vă aud. Vreau să vă pun o întrebare, Gheronda. De atâția ani de când vă cunosc, ca și pe Mitropolitul Athanasie, în fiecare zi auzim cum sunteți ocărât, acuzat, osândit și eu de obicei mă pierd când aud aceasta...

Arhim. Efrem: Este și o binecuvântare, Kiriake. Cred că cea mai mare binecuvântare și cea dintâi pe care o are un om, pe care o avem de la Dumnezeu este aceasta. Să nu uităm, copilul meu, că cel dintâi care a fost defăimat și a fost

nedreptățit este Cel căruia ne închinăm.

Întrebare: Bine, este și binecuvântare. Însă întrebarea mea este următoare: Cum sfinția voastră și Mitropolitul Athanasie, în mijlocul acuzelor zilnice, că sunteți și oameni, cum puteți să ne sfătuiți să vă ascultăm și să ne rugăm și să ne întristăm pentru cei care vă acuză și defaimă...?

Arhim. Efrem: Aceasta este îndatorirea noastră, copilul meu. Aceasta am învățat de la Bătrânii noștri, asta ne învață tradiția Părinților, nu putem altfel. Toți cei care urmează pe Hristos, precum a spus chiar El, vor primi tot ce a primit și El. Și vedeți acest lucru stă scris și în textul Slujbei de tundere în Schima Mare: „Pentru că prin a fi dosădit și batjocorit și ocărât și prigonit și de multe alte întristări înconjurat, viața cea după Dumnezeu se închipuiește”. Acesta este un lucru de la sine dat în viața noastră.

Întrebare: Gheronda, binecuvântați! Sunt Marina și sunt din Limasol. Am nouă ani. Aș vrea să vă pun o întrebare: De ce sunt copii care nu au ce mânca și nu au casă..?

Arhim. Efrem: Copilul meu, dacă Dumnezeu îngăduie asta, va da și plată și binecuvântare pe măsură acestor copii care flămânezesc, și în această viața îi va ajuta, dar să nu uităm și că adevărata viața a omului este cea veșnică. Aici pe pământ putem trăi 70, 60, 90 de ani, după care vom muri! Și o sută de ani să trăiască un om, față de viața veșnică, este o picătură într-un ocean. Deci Dumnezeu nu nedreptățește pe nimeni. Iar cei care au aici necazuri, vor avea o mai mare slavă în cealaltă viață.

Întrebare: Bună seara. Vă cer binecuvântarea. Poate sunt păcatele noastre colective și continuăm să lucrăm același păcate. Dar acum închidem și bisericile creștinilor ortodocși? Este o mare greșală, Părinților, o mare greșală! Atâtea boli de două mii de ani și am ajuns azi să închidem bisericile? Când Dumnezeu a alungat pe om?

Arhim. Efrem: Ascultați, este o decizie a conducerii pe care o urmează și Biserica. Eu nu pot spune nimic, desigur, vom face ascultare, precum Îl vedem pe Hristos făcând ascultare și cred că Dumnezeu nu ne va nedreptăți, nu ne va lipsi de harul Lui. Deoarece harul se dă în multe chipuri, căci cine nu merge acum la biserică, nu o face din nepăsare. Ci pentru că este această interdicție, ca să nu se socotească o pricină de îmbolnăvire, întâlnirea, contactul avut la biserică, fiindcă unii se tem că așa se poate transmite virusul. Și socotesc că pentru cine este creștin evlavios, există foarte multe porțițe la care poate bate pentru a primi harul lui Dumnezeu. Acum de ce Biserica și statul a îngăduit asta, nu o putem noi judeca. Biserica

Georgiei, din ceea ce aud, a hotărât să se desfășoare Sfânta Liturghie cu oamenii afară, să stea la un metru jumătate, și au și oameni care supraveghează. Conlucrează Biserica alături de conducerea statului ca să nu se închidă bisericile.

Întrebare: Gheronda, sunt Ilias, și nu-mi place starea asta că acum sunt bisericile închise. Mă rog să facă Maica Domnului o minune.

Arhim. Efrem: Maica Domnului să rânduiască și să se liniștească lucrurile, copilul meu. Căci noi, ca simpli oameni, ce putem face?! Nu suntem nici conducători ai statului, nici dătători de lege, suntem și noi simpli cetățeni ca voi toți și suntem datori să facem răbdare și ascultare. Iar răbdarea săracului nu va fi rușinată. Adică pe cei smeriți care rabdă, Dumnezeu îi va ridica.

Întrebare: Sunt Hristo și am o întrebare. Am unsprezece ani. Acum când suntem acasă, cum să mă rog, că suntem o familie mare, cum să mă rog ca să nu mă deranjeze frații mei, în casă?

Arhim. Efrem: Să te rogi, Hristo, să te rogi și să-i iei pe frățiorii tăi, să-i alinți, să-i iei cu binișorul și să-i iei și pe ei acolo unde te rogi tu, în acel loc. Pot să nu fie prea atenți, nu contează dacă se mai joacă, e bine numai să stea acolo unde te rogi tu și vor lua și ei harul și tu vei fi întâiul.

Întrebare: Sunt Pavlos din Limasol. Aici în Cipru, nu știu cum e în altă parte, de când a început această problemă cu coronavirusul, ziarele scriu despre Sfânta Împărtășanie, că se molipsesc cei care se împărtășesc. Spuneți-ne câteva cuvinte, pentru că știu că aveți experiențe cu oameni care erau contagioși...

Arhim. Efrem: Copilul meu, aici este un spațiu cu totul aparte... Sfintele Taine nici nu se contaminează, nici nu contaminatează, ci mereu binecuvintează și tămăduiesc. Și asta am spus-o de atâtea ori, și am citit despre astea, și se cunosc exemple despre atâția preoți care împărtășesc bolnavi... Eu m-am împărtășit cu un grup de cincizeci de persoane care aveau SIDA, oameni care au venit să se spovedească, și i-am împărtășit. Și apoi eu am consumat Sfintele din Potir, iar cu harul lui Dumnezeu nu am pățit nimic. Și nu numai eu..! Mulți alți preoți au astfel de experiențe! Ferească Dumnezeu de o astfel de gândire antropocentrică! Cei care spun asta nu au deloc temei. O fac ca să lovească în Biserică, să lovească în Ortodoxie, să lovească în viața liturgică, să lovească în Trupul și Sângele lui Hristos. Dar noi nu cedăm, ne continuăm drumul nostru. Și experiența Bisericii este una personală. Deci să nu vă temeți de nimic. Cei care spun aceasta sunt din cei care nu s-au împărtășit niciodată și de altfel nu au nici vreo dispoziție de a se împărtăși.

Întrebare: Sunt Stavro și am 12 ani și vreau să vă întreb ceva: există vreo posibilitate să mă împărtășesc în aceste zile?

Arhim. Efrem: Este un lucru care depinde de parohia de care aparții, nu pot să îți

spun ceva mai mult.

Mitrop. Athanasie: De unde ești Stavradi, din Limasol? Din păcate nu e un lucru ce se face lesne... Vom trece cu toții, Stavradi, ca toată lumea, vom rezista în condițiile de azi.

Întrebare: Sunt Dimitrie, telefonez de la Athena. Când facem rugăciunea, la ce să ne gândim când spunem rugăciunea pe metanier? Să ne concentrăm la cuvintele rugăciunii?

Arhim. Efrem: Ascultați, să vă rugați, numai să vă rugați, iar mintea să vă fie numai la cuvintele rugăciunii. Nimic altceva. Acolo unde te afli la secția unde lucrezi, la casierie, să te rogi, să fii numai tu și Dumnezeu, iar mintea să se ducă numai la cuvintele rugăciunii. Nimic altceva. Și atunci, încetul cu încetul, mintea se va antrena, se va desfăta în cuvintele rugăciunii și treptat se va dobândi rugăciunea cea curată. Iar această rugăciune curată va avea mare putere.

Întrebare: Sunt Panaiotis Koutsou, am șase ani jumătate, și numele meu îl am de la bunicul meu Panaiotis Koutsou. Și am o întrebare: De ce S-a răstignit Hristos?

Arhim. Efrem: Este nepotul fratelui meu! Mântuitorul S-a răstignit pentru păcatele noastre, Panaiotis. El era fără de păcat, și S-a răstignit pentru mântuirea noastră, de aceea s-a răstignit. Pentru aceea să-l mulțumești continuu și să-I te închini Lui și să-I păzești poruncile, ca să-I aduci mulțumire pentru jertfa Lui și pentru toate câte a făcut pentru tine și pentru noi toți.

Întrebare: Sunt Maria, locuiesc în Olanda și am o întrebare. Aș vrea să vă întreb, acum că se petrec toate aceste lucruri și sunt toate acestea pe care le auzim la știri încât nu mai știm ce să credem despre acest virus, cât este de periculos, deși ne spuneți să nu ne neliniștim, totuși această neliniște nu pleacă. Cum să ne descurcăm cu această neliniște?

Arhim. Efrem: Uitați, în regulă, ne și neliniștim, dar să nu uităm că uneori jurnaliștii fac ce fac și prezintă lucrurile exagerat față de evenimentele reale. Însă creștinul oricum ar fi ispita, mică sau mare, întotdeauna va nădăjdui în Dumnezeu, întotdeauna. Și atunci când nădăjduiește în Dumnezeu, are o odihnă, o încredere în sufletul lui, pleacă neliniștea și agonia și toate le pune înaintea lui Dumnezeu. Precum ați și numit această emisiune, Preasfințite, „Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”. Când ne dăm pe noi înșine lui Dumnezeu, atunci nu ne mai neliniștim și nu mai depindem de știrile din massmedia, când de una, când de alta. Fiindcă să știți că uneori și ei caută să inducă o stare de panică în lume. Iar asta nu e corect. De aceea noi mergem înainte, suntem cu luare aminte, respectăm și cinstim normele și recomandările celor în măsură să le dea, dar primul lucru,

Înainte de toate și mai presus de toate este Dumnezeu.

Întrebare: Bună seara, să avem binecuvântarea voastră. Ne dați putere și ne întăriți în lupta noastră. Aș vrea să vă întreb despre cele trei etape în viața duhovnicească, curățirea, luminarea și îndumnezeirea, cât de ușor vom trece prin acestea?

Arhim. Efrem: Uitați, viața duhovnicească este și grea și ușoară. Cel care începe să asculte de poruncile și îndemnul Sfinților Părinți, cel care are duhovnic și ascultă de acesta, omul acesta încet-încet va crește duhovnicește. Așa pe nevăgare de seamă, precum un copil, mai întâi e prunc, apoi crește, merge la școală, iar cine nu îl vede doi ani, se întreabă „dar când a crescut copilul acesta?”. Iar mama și tatăl lui care sunt mereu cu el, nu-și dau seama cât de mult a crescut copilul lor. Așa și în viața duhovnicească, zi după zi, nevoița făcută zilnic atrage harul lui Dumnezeu, iar harul aduce sporirea duhovnicească și astfel încet-încet începem de la curățire, apoi se ajunge la luminarea minții și apoi încet-încet se ajunge la îndumnezeire. Aceasta este vrednic de crezare, e un lucru dat. Iar cel care dorește fierbinte aceasta, cel care dorește aceasta i se va da, după cuvântul: „Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească”. Pentru aceea, să nu fiți necredincioși, să nu vă îndoiiți, ci să înaintați, și harul Duhului Sfânt va dăruia la plinirea vremii acest rod care este curățirea, luminarea și îndumnezeirea, adică sfințenia.

Întrebare: Gheronda, vedem că toți se mișcă spre a ne informa despre ce se întâmplă azi cu acest virus și este un lucru bun. Însă în timp de pace, avem această problemă, am citit pe un site oficial al unei organizații medicale, că avem 45-55 de milioane de avorturi, o cifră oficială înregistrată, fiindcă din păcate azi lucrăm mult cu cifre. Dar despre asta nu se vorbește deloc. Ce putem face pentru a înceta această jungiere a pruncilor? De multe ori femeile cred că pot face ce vor cu trupul lor. Socotesc o mare blasfemie asta și vă cer Gheronda, sfatul și călăuzirea.

Arhim. Efrem: Așa este, fata mea. Este un lucru foarte tragic. De multe ori oameni duhovnicești au vorbit despre avort, care este ucidere în toată regula. Din păcate diverse organizații contemporane vorbesc despre libertatea femeii, ca să nu depindă de embrionul din pânțece, și toate acestea sunt rătăcirii. Sunt degradări ale persoanei umane. Pe acestea le știm, dar din păcate omul contemporan a ajuns la o așa măsură de întunecare a minții, încât îi socotește pe toți care vorbesc împotriva avortului, îi socotește retrograzi, anacronici, că nu respectă libertatea, că nu au libertate. Însă legile duhovnicești sunt de neschimbat. Și de fapt din prima clipă de când se zămislește embrionul, acolo este un om. De aceea cel care îl ucide, fie că embrionul e de 10 zile, fie de 20 zile, de o lună sau două, negreșit el

este un om, iar avortul este crimă și cel care o face este un ucigaș. Dumneavoastră să vă rugați și cât puteți să vorbiți împotriva avortului și să-i informați pe oameni despre asta. Fiindcă mulți oameni nu cunosc despre aceasta. Eu am întâlnit multe fete care au făcut avort, și care s-au spovedit poate de o sută de ori în viață, dar nu s-au putut liniști. Păcatele sunt iertate, că nu există păcat care să nu poată fi iertat, dar Dumnezeu îngăduie să existe acest canon, această mustrare a conștiinței până la moarte. De aceea, pe cât puteți, să vorbiți împotriva avortului și să vorbiți în favoarea acestor copii fără de apărare, fiindcă sunt cele mai neputincioase făpturi, iar ucigașii lor sunt chiar mama și tatăl lor. Pe cât putem să suferim împreună cu acești copii și să îi apărăm, mai ales cu rugăciunea noastră. Îmi amintesc că odată a sunat cineva, a sunat de zeci de ori, și nu era acolo părintele care răspunde la centrală. Am răspuns eu, pentru că eram în sinodicon. Fiindcă să sune cineva de douăzeci de ori, înseamnă că e un motiv... Era o voce de fată și îmi zice că vrea cu egumenul. I-am spus: „Egumenul acum e ocupat, dar spune-mi ce ai vrea și îi voi transmite”. Nu i-am spus cine sunt. Și-mi zice: „Părinte, am programare la doctor, la ora 10, să fac avort”. O fată din Komotini. Și era ora 9, după Sfânta Liturghie. În sfârșit, i-am spus cine sunt, că sunt egumenul, am vorbit un ceas. Și mi-a povestit că doctorul i-a zis că pruncul este mongoloid și să facă avort. I-am spus că mi-l asum eu, ea doar să-l nască și pe urmă îl iau eu. În sfârșit, m-a ascultat, nu a mai mers la doctor, și a născut un copil drăgălaș și cu mult dar, pe care mi-l aduce la metoc la Porto Lagos să-l binecuvintez și mă bucur tare mult! Și i-am spus ca atunci când copilul va crește, să aibă vârsta înțelegerii, să-i spună că un călugăr i-a salvat viața. De ce spun aceasta? Fiindcă din păcate azi ne înșelăm căci tehnologia și aparatura medicală, ne oferă niște semne, dar nu dovezi! Pentru aceea și doctorii, cei mai mulți sunt fără de Dumnezeu, care le zic mamelor, „nu pierzi nimic, scoate-l afară, ca să nu mai stai cu grija asta”, au răspundere. Un astfel de doctor este un nou Irod.

Întrebare: Gheronda, am ascultat în aceste zile o înregistrare cu o lectură din viața Bătrânului Iosif Vatopedinul pe care ați scris-o. Spune acolo că prihănirea de sine era o stare pozitivă a Bătrânului. Vă rog dacă puteți să ne vorbiți despre asta.

Arhim. Efrem: Prihănirea de sine era lucrarea lui continuă. Prihănire de sine înseamnă osândire de sine, să mă osândesc pe mine însumi. Firește, acest chip de asceză are nevoie de supravegherea unui părinte duhovnicesc, fiindcă să știți că prihănirea de sine aduce multe roade duhovnicești, dar cere să fie ținută cu măsură, fiindcă altfel, dacă plecăm prea departe cu prihănirea de sine, putem ajunge la deznădejde. Și apoi nu mai putem să controlăm lucrurile. Este bună prihănirea de sine, este bine să ne îndeletnicim cu prihănirea de sine, dar cere o validare și o supraveghere din partea părintelui duhovnicesc. Nu voi uita niciodată,

că a venit odată la noi cineva care s-a dus să-l întâlnească pe Sfântul Porfirie, la Malakasa. Și acela avea o fire mai melancolică și îl citea mult pe Sfântul Isaac, îi plăcea și căuta să aibă pomenirea morții. Iar Sfântului Porfirie i-a spus: „Copilul meu, tu să încetezi a te îndeletnici cu pomenirea morții, nu-ți este de folos, fiindcă ești din fire abătut/deprimat. Tu să te gândești la Rai și să te bucuri. Și mi-a spus: „Într-adevăr, de când fac ascultare de ceea ce mi-a spus Sfântul Porfirie, sunt cu mult mai bine, și am prins mai mult din sensul vieții și mă bucur mai mult de viața mea”. De aceea spun că este întotdeauna nevoie de supravegherea și validarea părintelui duhovnicesc.

Întrebare: Sunt Stelios și ascult emisiunea cu toată familia, și nădăjduiesc ca după această încercare să ieșim mai buni, mai îmbunătățiți.

Arhim. Efrem: Toate cu harul lui Dumnezeu, copilul meu. Harul lui Dumnezeu să le susțină pe toate. Să trăim ținând seama de harul lui Dumnezeu, ca să ne însoțească în viața noastră.

Întrebare: Bună seara, sunt Nectarie. Puteți să ne spuneți vă rugăm ceva din experiența pe care ați avut-o lângă un sfânt contemporan.

Arhim. Efrem: Nectaraki, ce să-ți spun, numai ce te apropii de sfinți, simți o bucurie, simți o mângâiere, simți o certitudine, o siguranță. Și asta e prima și marea minune pe care o întâlnești îndată ce te apropii de sfinți. Și nu voi uita niciodată, Preasfințite, poate vă amintiți de Bătrânul Dionisie de la Colciu, care venea la noi și răspândea atâta bună mireasmă..! Când îi sărutam mâna, era în întregime mireasmă cerească! Un om care petrecea în nevoiță aspră și cu toate acestea răspândea bună mireasmă. Iar când mergeam să-l văd la chilia lui, mișcat de viața lui minunată, îl găseam răspândind bună mireasmă cu totul.

Întrebare: Sunt Marian din România și am sunat numai să iau binecuvântarea voastră.

Arhim. Efrem: Marian, să fii bine. Binecuvântări întregii familii. Marian este un copil bun, învață și limba greacă și este un iubitor al Sfântului Munte. Binecuvântări și soției, Mihaela.

Mitrop. Athanasie: Gheronda, cu acest ultim telefon se încheie și emisiunea noastră, din păcate. A fost o mare bucurie și binecuvântare să vă auzim și vă mulțumim.

Arhim. Efrem: M-a bucurat și eu, și simt ceea ce am mai spus zilele trecute, că Limasolul prin emisiunea aceasta a devenit o mică „întregă lume”.

Mitrop. Athanasie: Rugați-vă, Gheronda, să ne păzească Dumnezeu. Rugăciunea Bătrânilor noștri să ne acopere.

Arhim. Efrem: Amin, Maica Domnului să fie cu noi.